

אמר לו, יפה אמרת. פתח ואמר,
(ישעה מב) ה' גיבור יצא כאיש
מלחמות עיר קנאה, פסוק זה
פרשוהו. אבל בא ראה, גיבור
יצא? גיבור צרייך לכתוב! כאיש
מלחמות? איש מלחמות צרייך
לכתב!

אלא הרי נתבאר, כי בכל מקום
זה רחמים, ודאי שהקדוש ברוך
הוא, שמול הוא ה', שפטות ישעה
מן אני ה' הוא שם. וראינו
שלפעמים נקרא שם אלהים,
והוא דין בכל מקום. אלא בזמן
شمתרבים הצדיקים בעולם, ה'
שםו, ונקרא בשם הרחמים.
ובזמן שמשתרבים הרשעים
בעולם, אלהים שם, ונקרא
בשם אלהים. כך בזמן שייעקב
לא היה בין שונאים ולא היה
באرض אחרת, קרא לו ישראל.
וכאשר היה בין שונאים או

באرض אחרת, קרא לו יעקב.
אמר לו, עדין לא התיישב בדבר
שפטות לא יקרה, והרי אני
קוראים לו. ומה שאמרת
שפשהיה בין שונאים או בארץ
אחרת קרא לו יעקב - בא ראה,
פתחות (בראשית לא) ושב יעקב
באرض מגורי אביו בארץ בגען,
והרי לא היה בארץ אחרת?

אמר לו, הרי בתקלה נאמר מפני
שהקדוש ברוך הוא לפעמים
נקרא ה' ולפעמים נקרא אלהים,
כך גם לפעמים נקרא ישראל
ולפעמים נקרא יעקב. והכל
ברוגות ידועות. ומה שנאמר לא
יקרא שマー עוד יעקב, להתיישב
בשם זה.

אמר לו, אם כך, הרי כתוב (שם יז)
ולא יקרא עוד את שマー אברהם
והיה שマー אברהם. אמר לו, שם
כתיב והיה, ועל זה עומד באוטו
שם, אבל כאן לא כתיב והיה,
אלא כי אם ישראל יהיה שマー. ולא

אמר ליה, שפיר קא אמרת. פתח ואמר,
(ישעה מב) יי' גיבור יצא כאיש מלחמות
עיר קנאה, האי קרא אוקמייה. אבל פא חזי,
גיבור יצא, גיבור מיבעי ליה. כאיש
מלחמות, איש מלחמות מיבעי ליה.

אלא לא אתмар יי' בכל אחר רחמי איהו,
וקדאי (דף קענד ע"א) קדשא בריך הו, יי'
שמיה איהו, דכתייב, (ישעה מב) אני יי' הוא שם,
וחמיין דלזמנין אתקרי שם אלחים והוא
דין בכל אחר. אלא בזמן דאסגיאו זפאיין
בעלמא, יי' שם ואתקרי בשם דרחמי.
ובזמן דאסגיאו חיבינו בעלמא, אלהים
שם ואתקרי בשם דאלחים. כך בזמן
דייעקב לא היה בין שנאים ולא היה בארץ
אחרא, קרי ליה ישראל. וכד היה בין שנאים,
או בארץ אחרא קרי ליה יעקב.

אמר ליה, עדין לא אתיישב מלאה. דכתייב
לא יקרה, וזה אנן קריין ליה. ומאי
דאמרת דבד היה בין שנאים או בארץ
אחרא קרי ליה יעקב. פא חזי, כתיב, (בראשית
לו) ויישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ בגען,
והיא לא היה בארץ אחרת.

אמר ליה, הקא בקדמיא אתмар, כמה
דקודשא בריך הוא לזמןין אתקרי יי',
ולזמןין אתקרי אלהים. הכי נמי לזמןין אקרי
ישראל ולזמןין אקרי יעקב וכלה בדרgin
ידיען. ומה דאתмар לא יקרה שמה עוד
יעקב, לאתיישב בשם דא.

אמר ליה, אי הבי, הקא כתיב, (בראשית יז) ולא
יקרא עוד את שマー אברהם והיה שマー
אברהם. אמר ליה, הטעם כתיב והיה. ועל דא
קיימא בההוא שם. אבל הקא לא כתיב
והיה, אלא כי אם ישראל יהיה שマー. ולא

ולא כתוב והיה שמה ישראל,
ואפלו בפעם אחת מספיק לו, כל
שפן שלפעמים בך ולפעמים בך.
וכשהתעטרו בנווי בכהנים ולוים
והתעלו בדרגות עליונות, אז
הטעטר בשם זה פקיד.

עד שהיו הולכים, אמר לו רבי
יוסי לרבי נתבאר, הרי נתבאר
שבשםה רחל, נטלה הבית מי
שצרכיך להפקן בשנים עשר
שבטים בראי. למה מטה רחל
מיד? אמר לו, הרי להיות שכינה
מתעטרת פרαιו ולהיות אם
הבניים שמחה, ובו שורה [לעיל]
לTEL הבית ולהפקן. ועל זה
בנימין הוא פקיד במערב ולא
בצד אחר.

ובו שורה להפקן בשנים עשר
שבטים, ובו שורה מלכות דראכע
להודע הארץ. וסוד זה, שפל
התחלת שבאה להתנדע, היא
בקשות, ועל זה יש בה דין של
מוות ומשם מתישבת.

באן קשורה להתקן ולTEL
הבית, נעשה דין ברחל, ואחר בך
התפקנה להתישב. קשורה
להודיע מלכות הארץ, שורה
בדין, ולא מתישבת המלכות
במקומם בראי עד שמתעורר דין
בשאלול לפִי מעשיו, ואחר בך
התישבה המלכות ונתקנה.

בא ראה, כל התחלת קשה ואחר
בך נוחה. בראש השנה והתחלת
קשה, שפל העוזם נධון כל אחד
ואחד לפִי מעשיו, ואחר בך נוחה,
סליחה וכפורים. משום
שלראשית היא מושمال, ועל זה
דיניו קשים, ואחר בך מתעורר
הימין, ועל זה נעשית נוחה.

בתיו ויה שמק ישראל, ואפלו בזמנא
חדר סאי ליה, כל שבן דלזמנין בך ולו זמנין
בך. וכן אטעטרו בנוי בכחני ולייאו
ואסתלקו בדרgin עלאין, פדין אטעטר
בשם דא תדר.

עד דהו אזי, אמר ליה רבי יוסי לרבי
אלעזר, הא אטעטר דביד מיתת רחל
נטלא ביתא מאן דאצטראיך לאתקנה
בתריסר שבטין קדקה יאות. אמא מיתת
רחל מיד, אמר ליה, הא למחרוי שכינטא
מתעטרא קדקה יאות ולמחרוי אם הבנים
שמחה וביה שרייא [לעיל] לנטלא ביתא
ולאתקנה. ועל דא בנימין הוא תדר
במערב ולא בסטרא אחרת.

וביה שרייא לאתקנה בתריסר שבטין,
וביה שרייא מלכותא דראכעה
לאשתמודע הארץ. ורזא דא, בכל
שירותא דאתיא לאשתמודע בקשוי איה,
ועל דא אית בה דינא דמותא ומטען
אתישבת.

הבא בד בעא לאתקנה ולנטלא ביתא
אתיעbid דינא ברחל ובתר בגין
אטתקנת לאתישב. בד בעא לאשתמודע
מלכותא הארץ שרייא בדינא. ולא
אתישבת מלכותא בדוקתא קדקה יאות עד
דאטער דינא בשאול לפום עובדי, ולכתר
אתישבת מלכותא ואתקנת.

הא חיז, כל שירותא מקיף ולכתר נייחא.
בראש השנה שירותא מקיף. הכל
עלמא אתקן כל חד וחד לפום עובדי,
ולכתר נייחא סЛИחה וכפורי. בגין דשירותא
דינוי מקיפין, ולכתר אטער ימינה ועל דא
הו נייחא.